

1. Ключевые идеи русской языковой картины мира: Сб. ст. М.: Языки слав. культуры, 2005.
2. Касьянова К.О. О русском национальном характере. М.: Академический проспект; Екатеринбург: Деловая книга, 2003.
3. Ларина Т.В. Доминантные черты английского вербального коммуникативного поведения // Филологические науки. 2007 б, № 2.
4. Ларина Т.В. Категория вежливости и стиль коммуникации: Сопоставление английских и русских лингвокультурных традиций. М.: Языки славянских культур, 2009.
5. Павловская А.В. Англия и англичане. М.: Изд-во Моск. ун-та; Триада лтд, 2004.

Світлана Сорока

Національний авіаційний університет

м. Київ

ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ВПРАВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У світовій методичній скарбниці вчителів іноземної мови є великий набір способів оптимізації навчальної діяльності, в тому числі й ігри, які, адаптувавши до навчальної програми, можна успішно використовувати під час вивчення іноземних мов.

Ігрові вправи дозволяють організовувати ціленаправлену мовленнєву практику іноземною мовою, тренувати та активізувати навички та вміння монологічного та діалогічного мовлення в рамках тієї чи іншої гри, навчають різних типів взаємодії партнерів у спілкуванні, формуванню та формулюванню різноманітних функціональних типів висловлювання (опису, повідомленню, доказам). Мета кожної гри – це мовленнєве тренування іноземною мовою.

Ефективність гри забезпечується не стільки її оригінальністю, скільки вмінням залученням її до цілісної методичної системи навчання. Характерною рисою активних методів навчання є високий рівень взаємодії вчителя і учнів.

Ігри періодично висвітлюються в методичній літературі, оскільки викликають інтерес викладачів іноземної мови своєю розважальністю, навчаючою дією, можливістю використання як

засобу емоційної розрядки, мотивації навчальної діяльності, з метою тренування, для контролю знань і навичок учнів.

Найбільш поширеними активними методами навчання є ділові ігри, рольові ігри, словесні ігри, та проведення в ігрових формах тематичних дискусій, конференцій, диспутів, круглих столів.

Ділова гра – це в певному розумінні репетиція соціальної діяльності людини. Цей метод дає можливість „програвати” будь-яку конкретну ситуацію в дії, що допомагає краще розуміти поведінку людини, визначати спонукальні сили діяльності в ту чи іншу мить реальної події.

В основі ділової гри лежать загальні ігрові елементи: наявність ролей; ситуація, в якій відбувається реалізація ролей; різні ігрові предмети.

Рольова гра – гра з одним або кількома партнерами, головним призначенням якої є створення умов для надання можливості учасникам діяти в межах запропонованих ролей. Вона допомагає активізувати мову, формує в учнів уміння самостійно висловлювати свої думки, виховує в них почуття впевненості в собі, сприяє створенню позитивного психологічного мікроклімату на уроці, залучає до активної мовленнєвої діяльності всіх партнерів.

Словесні ігри зорієнтовані на вдосконалення пізнавальних здібностей учнів і спрямовані на усвідомлення та закріплення матеріалу, його використання в нових умовах. Вони розвивають сприйняття, спостережливість, увагу, пам'ять, емоції та почуття, волю й інші психічні процеси і якості особистості, розширюють ерудицію, вчать працювати зі словником, дають можливість заглиблюватися в тонкощі мови, але при цьому не втрачають своєї розважальності.

Отже, розглянувши та проаналізувавши вищезазначені активні форми та методи навчання, можна зробити певні висновки: використання гри, як способу оптимізації навчальної діяльності під час навчання іноземним мовам, значно активізує якість підготовки особистості, керує ціленаправленою мовленнєвою практикою учнів на основі іноземної мови, тренує і активізує в її межах навички та вміння монологічного та діалогічного мовлення, та різних типів взаємодії партнерів у спілкуванні.